

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/619/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112206315
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112206315.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa U., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Y., proti odporcovi R. za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu K. právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom X. zastúpeného JUDr. S., o zaplatenie 348,24 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 5. júna 2013, č.k. 16C/11/2013-42, taktó

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 Eur, k rukám JUDr. S. J., advokáta, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 99,24 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % p.a. zo sumy vo výške 50,94 Eur za obdobie od 27.04.2009 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy vo výške 23,66 Eur za obdobie od 27.05.2009 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy vo výške 23,03 Eur za obdobie od 27.06.2009 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy vo výške 1,66 Eur za obdobie od 27.07.2009 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 29,39 Eur, k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. S. J., advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom na začatie konania domáhal od odporcu zaplatenia 99,24 Eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 50,94 Eur za obdobie od 27.04.2009 do zaplatenia, 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 23,66 Eur za obdobie od 27.05.2009 do zaplatenia, 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 23,03 Eur za obdobie od 27.06.2009 do zaplatenia, 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1,66 Eur za obdobie od 27.07.2009 do zaplatenia, a to všetko titulom dlžného hovorného a cien ostatných poskytnutých služieb a ďalej zaplatenia 248,95 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 27.09.2010 do zaplatenia titulom vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh navrhovateľa o zaplatenie 99,24 Eur s príslušným úrokom z omeškania bol podaný dôvodne. Odporca sa zmluvne zaviazal platiť spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. za poskytnuté služby dohodnutú cenu. Z ceny poskytnutých služieb, ktoré menovaná spoločnosť vyfakturovala odporcovi v celkovej sume 99,24 Eur odporca neuhradil v lehote splatnosti jednotlivých faktúr nič. Pohľadávka na zaplatenie uvedenej ceny za poskytnuté služby proti odporcovi bola preukázaná právnym nástupcom vyššie menovanej spoločnosti postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok na navrhovateľa. Pretože si navrhovateľ v podanom návrhu uplatnil aj toto právo na zaplatenie úroku z omeškania, súd prvého stupňa odporcu zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých fakturovaných cien služieb odo dňa nasledujúcom po splatnosti jednotlivých faktúr až do zaplatenia, a to vo výške 9,25 % ročne /pri prvej z fakturovaných súm/, resp. 9 % ročne /pri ostatných fakturovaných sumách/. Návrh navrhovateľa zamietol v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty 248,95 Eur spolu s úrokom z omeškania na základe

dojednania v zmluve o pripojení, pretože toto dojednanie súd vyhodnotil ako neplatné. Odporcovi, ktorý bol v konaní v pomerne väčšej časti úspešný, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil. O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol súd prvého stupňa v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že mu priznal voči navrhovateľovi trovy konania vo výške 29,39 Eur. Čistý úspech odporcu je 149,71 Eur (248,95 Eur zamietnuté - 99,24 Eur priznané navrhovateľovi), čo v pomere k predmetu konania 348,24 Eur predstavuje 42,99 %. Trovy vedľajšieho účastníka predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia v konaní v celkovej výške 68,38 Eur, za prevzatie a prípravu zastúpenia 26,56 Eur, písomné vyjadrenie k návrhu navrhovateľa 26,56 Eur a 2x režijný paušál á 7,63 Eur, z čoho 42,99 % predstavuje 29,39 Eur.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 5Co/375/2013. Uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu (§ 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Podľa názoru navrhovateľa ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Poznamenal, že vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Do konania teda nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Navrhovateľ uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (na ktorého sa vzťahujú ustanovenia § 93 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku) je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 05.02.2013, sp. zn. 3 Cdo 188/2012. Súd musí mať vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Na zistenie vyššie uvedeného stanoviska účastníka nie je možné použiť domnienku podľa § 101 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 220 Občianskeho súdneho poriadku rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazá ho nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že vstup vedľajšieho účastníka do konania a jeho vyjadrenie k žalobnému návrhu bolo nanajvýš účelné, pretože návrh navrhovateľa bol nedôvodný. Z rozhodnutia (nálezu, sp. zn. IV. ÚS 2513/09 zo dňa 02.02.2010) vyplýva, že pojem účelne vynaložené náklady je nutné chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi. Vedľajší účastník tvrdil, že v tomto prípade išlo o trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním, právny úkon vyjadrenie k žalobnému návrhu nepochybne takýmto úkonom je. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vyjadrenie ku žalobnému návrhu až po tom, čo sa dôkladne oboznámil s obsahom žalobného návrhu a jeho príloh. Svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril, preto nie je tento úkon nadbytočným. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo spôsobilé

pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa. Tento úkon nebol ani nadmerný, uplatnená hodnota trov konania je vypočítaná v súlade s vyhláškou o odmenách a náhradách advokátov č. 655/2004 Z. z. Trovy právneho zastúpenia treba považovať za nanajvýš účelné aj s prihliadnutím na charakter sporového procesu, v ktorom vznikli a ktorý sa vyznačuje prvkami kontradiktórnosti. Vedľajšiemu účastníkovi bol daný priestor, aby sa k veci vyjadril, chránil práva spotrebiteľa, čo aj pri prvom úkone, ktorý mu patrí, urobil. Je nepochybné, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom, teda v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy SR aj Občianskym súdnym poriadkom má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do spotrebiteľských sporov je dané článkom 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmov spotrebiteľov. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka spotrebiteľského združenia - právnickej osoby advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C 279/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať a nechať sa zastupovať. Súd pri rozhodovaní o trovách konania musí vziať na zreteľ aj tú skutočnosť, že navrhovateľ si vo viacerých konaniach sústavne a vedome uplatňoval proti spotrebiteľom neprijateľnú zmluvnú pokutu, ktorá bola viackrát právoplatne súdmi judikovaná a prehlásená za neprijateľnú. Ak navrhovateľ cieľavedome a účelovo skúša proti veľkému počtu spotrebiteľov uplatniť si svoje nároky, ktoré sú v rozpore s právom, nie je žiaden rozumný dôvod pri rozhodnutí o trovách konania navrhovateľa, práve z dôvodov hodných osobitného zreteľa, od trov konania odbremeniť. Vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok potvrdil a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 21,09 Eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. S. J..

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporcovi vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 348,24 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % p.a. zo sumy 50,94 Eur za obdobie od 27.04.2009 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 23,66 Eur za obdobie od 27.05.2009 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 23,03 Eur za obdobie od 27.06.2009 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 1,66 Eur za obdobie od 27.07.2009 do zaplatenia a 9 % p.a. zo sumy 248,95 Eur za obdobie od 27.09.2010 do zaplatenia a trov konania. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 99,24 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % p.a. zo sumy vo výške 50,94 Eur za obdobie od 27.04.2009 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy vo výške 23,66 Eur za obdobie od 27.05.2009 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy vo výške 23,03 Eur za obdobie od 27.06.2009 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy vo výške 1,66 Eur za obdobie od 27.07.2009 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnil. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 29,39 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Odôvodnil to skutočnosťou, že čistý úspech vedľajšieho účastníka k predmetu konania 348,24 Eur predstavuje 42,99 %, t. j. 149,71 Eur (zamietnutý návrh 248,95 Eur - priznaná suma 99,24 Eur).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ust. § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V posudzovanej veci navrhovateľ nespochybňuje pomerný úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní. Namietá, že trovy vedľajšieho účastníka nezodpovedajú účelnému bráneniu uplatňovaného práva.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom k tomuto zákonnému ustanoveniu je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Pokiaľ teda spory majú povahu sporov spotrebiteľských, môže sa konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov. OZ právna pomoc spotrebiteľom má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu, a keďže podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. účasť v konaní mu je umožnená zákonom, nemusí preukazovať ani právny záujem na výsledku sporu.

V danom prípade sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý uložil navrhovateľovi, ktorý bol v konaní menej úspešný (42,99 % čistý úspech odporcu), zaplatiť pomernú náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade pomerného úspechu v tomto konaní nemožno uprieť právo na náhradu pomerných trov konania, keďže vedľajší účastník bol zastúpený advokátom. Z ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. totiž vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Vedľajší účastník má preto právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania (prípadne pomernú náhradu trov konania), v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Neobstojí preto argumentácia navrhovateľa, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, keďže nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Neobstojí ani argumentácia, že vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi, keďže v uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd sa nestotožňuje s námietkami navrhovateľa, že vedľajší účastník vo svojej právnej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej moci, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Pokiaľ aj vedľajší účastník vo svojej argumentácii používa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevylučuje. Nemožno prehliadnuť, že aj navrhovateľ v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 29,39 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, doručené súdu prvého stupňa dňa 13.08.2013, režijný paušál 7,81 Eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.